

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการคุ้มครองพระพุทธศาสนา

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐให้รัฐพึงอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และโดยที่มีแนวโน้มที่จะเกิดการบิดเบือนคำสอนของพระพุทธศาสนา และการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนาด้วยรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ สังคม คุณธรรม จริยธรรม และส่งผลกระทบต่อสาธารณชน จึงสมควรให้มีระเบียบนี้ไว้ เพื่อให้การคุ้มครองพระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐและนโยบายของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการคุ้มครองพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “คพช.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยพระสังฆราชานุมัติ ด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนหกคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนาและด้านอื่น ๆ จำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง ด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม

(๔) ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ คพช. ได้ตามจำนวนที่เหมาะสม

กรรมการโดยตำแหน่งผู้ใดที่มีใช้พุทธศาสนิก อาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดระดับรองลงไปทำหน้าที่กรรมการแทนได้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ คพช. สมเด็จพระสังฆราชอาจมีพระบัญชาแต่งตั้งบรรพชิตหรือคฤหัสถ์เป็นที่ปรึกษา คพช. ด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม เพื่อให้ความเห็นหรือคำแนะนำกับ คพช. ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

เมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและยังไม่ได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ถ้ากรรมการที่เหลืออยู่มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดตามข้อ ๕

ข้อ ๑๐ คพช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรการและกลไกที่เหมาะสมเพื่อการคุ้มครองพระพุทธศาสนา ให้เป็นไปตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี พระธรรมวินัย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ มติของมหาเถรสมาคม หรือตามพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องกับการปกครองคณะสงฆ์ต้องได้รับพระสังฆราชานุมัติ ด้วยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมก่อนดำเนินการ

(๒) มอบหมาย ติดตาม และกำกับดูแลคณะกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร คณะอนุกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติระดับจังหวัด และหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการตามภารกิจ หน้าที่และอำนาจ รวมทั้งเพื่อให้มาตรการและกลไกเพื่อการคุ้มครองพระพุทธศาสนา ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

(๓) ให้คำแนะนำ และคำปรึกษา ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เมื่อต้องปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการพระพุทธศาสนาและคณะสงฆ์ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นไปโดยรอบคอบ เรียบร้อย และสอดคล้องกับจารีตประเพณีของไทย

(๔) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้ส่งเอกสาร ข้อมูล ความเห็นหรือการดำเนินการที่จำเป็น เพื่อดำเนินงานของ คพช. คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน รวมทั้งร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศ ในการคุ้มครองพระพุทธศาสนา

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามที่ คพช. มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือที่นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๑๑ การประชุมของ คพช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สามารถมาประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนใดคนหนึ่งที่มาประชุมทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำหมวด ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คพช. ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ คพช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแล้ว แต่ยังมีปัญหาหรืออุปสรรคขัดข้อง ให้ คพช. รายงานสภาพปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

หมวด ๒

คณะกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติระดับจังหวัด

ข้อ ๑๓ ในจังหวัดหนึ่ง นอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มี “คณะกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติระดับจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า “อพช.จังหวัด” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานอนุกรรมการ
 - (๒) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นอนุกรรมการ
 - (๓) คลังจังหวัด เป็นอนุกรรมการ
 - (๔) เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เป็นอนุกรรมการ
 - (๕) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐที่ได้รับมอบหมายเป็นอนุกรรมการ
 - (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ
- เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ อพช.จังหวัด ให้เจ้าคณะจังหวัด และเจ้าคณะจังหวัด (ธรรมยุต) เป็นที่ปรึกษาของ อพช.จังหวัด จังหวัดนั้น

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ อพช.จังหวัด ได้ตามจำนวนที่เหมาะสม

ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการโดยตำแหน่งผู้ใดที่มีใช้พุทธศาสนิก อาจมอบหมายให้ข้าราชการในสังกัดระดับรองลงไปที่เป็นพุทธศาสนิกทำหน้าที่อนุกรรมการแทนได้

ข้อ ๑๔ อพช.จังหวัด มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจหลัก ๓ ด้าน ดังนี้
 - (ก) ถวายคำแนะนำ สนับสนุน แก้ไขปัญหา และอารักขาพระสังฆาธิการและพระวินยาธิการในการปกครองพระภิกษุสามเณร การชำระอธิกรณ์ การลงนิคหกรรม การสอดส่องตรวจสอบอาจารย์ของพระภิกษุสามเณร และการดำเนินการให้พระภิกษุสามเณรสละสมณเพศ ตามหน้าที่และอำนาจระดับจังหวัดหรือระดับภาคให้ยุติโดยเร็ว
 - (ข) ดูแล ตรวจสอบ ปรับปรุงทะเบียน และบูรณาการการจัดการศาสนสมบัติ วัด ที่ดินวัด ที่ธรณีสงฆ์ ที่กัลปนา ที่พักสงฆ์ ศาสนสมบัติกลางและวัดร้าง ซึ่งมีใช้ของรัฐแต่เป็นทรัพย์สินของพระพุทธศาสนาตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ ตลอดจนให้คำแนะนำการวางระบบงานตามมาตรการ

และกลไกที่ คพช. กำหนด กำกับดูแลและตรวจสอบการงบประมาณ การพัสดุ นิติยัต การบัญชี และการเงินของวัด โรงเรียนพระปริยัติธรรม สำนักเรียน และสำนักศาสนศึกษา ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ตามมาตรการและกลไกที่มหาเถรสมาคม หรือ คพช. กำหนด

(ค) ตรวจสอบสถานภาพและประวัติพระภิกษุสามเณร ตลอดจนจัดทำข้อมูลในระบบ และฐานข้อมูลตามนโยบายและแนวทางที่มหาเถรสมาคม หรือสำนักงานกำหนด

(๒) จัดการคุ้มครองพระพุทธศาสนาในจังหวัดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งนโยบาย มาตรการ กลไก และคำสั่งของ คพช. ตลอดจน พระธรรมวินัย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ มติของมหาเถรสมาคม หรือตามพระบัญชา สมเด็จพระสังฆราช ตลอดจนสอดส่องและให้คำแนะนำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารมวลชน ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม รักษาเกียรติภูมิคณะสงฆ์ และคุ้มครองภาพลักษณ์สถาบันพระพุทธศาสนา

(๓) ติดตาม ให้คำแนะนำ และคำปรึกษา ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในจังหวัด เมื่อต้องปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการพระพุทธศาสนาและคณะสงฆ์เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นไปโดยรอบคอบ เรียบร้อย และสอดคล้องกับจารีตประเพณีไทย

(๔) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ในจังหวัด ให้ส่งเอกสาร ข้อมูล ความเห็นหรือการดำเนินการที่จำเป็น เพื่อการดำเนินงานของ อพช.จังหวัด รวมทั้งร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนในจังหวัด ในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาตาม นโยบาย คพช.

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาเถรสมาคม หรือ คพช. มอบหมาย

ในกรณีที่ คพช. เห็นสมควร หรือโดยการเสนอของ อพช.จังหวัด คพช. อาจกำหนดนโยบาย บูรณาการ สั่งการ ปฏิบัติหน้าที่ หรือดำเนินการภารกิจอื่นในการคุ้มครองพระพุทธศาสนาที่อยู่ในหน้าที่ และอำนาจของ อพช.จังหวัด ได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๕ ให้ อพช.จังหวัด จัดการประชุมเพื่อการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจ อย่างน้อย ไตรมาสละหนึ่งครั้ง และให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของ อพช.จังหวัดรวมทั้งสถานการณ์พระพุทธศาสนาและกิจการคณะสงฆ์ในจังหวัด ส่งให้สำนักงานเป็นประจำ ทุกไตรมาส เพื่อเสนอให้ คพช. พิจารณา

ข้อ ๑๖ ในกรุงเทพมหานคร ให้มี “คณะอนุกรรมการคุ้มครองพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร” เรียกโดยย่อว่า “อพช. กทม.” โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ตามที่ คพช. กำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ อพช. กทม. หรือ อพช.จังหวัด ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจแล้ว แต่ยังมีปัญหาหรืออุปสรรคขัดข้อง ให้ อพช. กทม. หรือ อพช.จังหวัด รายงานสภาพปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาต่อ คพช. เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

หมวด ๓

คณะวินัยธรกลางและคณะธรรมธกลาง

ข้อ ๑๘ ให้มีคณะวินัยธรกลาง ประกอบด้วยพระภิกษุผู้ทรงภูมิในพระวินัย จำนวนไม่เกินสิบรูป ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชมีพระบัญชาแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับพระวินัย ที่มีข้อโต้แย้งการตีความพระวินัยและการบังคับใช้ หรือในกรณีมีข้อความเห็นแตกต่างกันระหว่างพระสังฆาธิการผู้มีอำนาจสอบสวนและวินิจฉัยอธิการซึ่งได้ดำเนินการตามกฎหมายมหาเถรสมาคม และคณะพระสังฆาธิการนั้นได้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาที่ปรากฏขึ้นแก่คณะวินัยธรกลางและคณะวินัยธรกลางเห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญอันควรมีข้อยุติที่ต้องถือปฏิบัติโดยคณะสงฆ์

(๓) พิจารณาเรื่องอื่นตามที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย หรือตามที่คณะรัฐมนตรีถวายให้พิจารณา

คำวินิจฉัยของคณะวินัยธรกลางจะมีผลใช้บังคับเมื่อมหาเถรสมาคมเห็นชอบ และได้รับพระสังฆราชานุมัติ และให้ถือปฏิบัติตามนั้นโดยเคร่งครัด

ให้เลขาธิการมหาเถรสมาคมนำคำวินิจฉัยตามวรรคสองเผยแพร่ในแถลงการณ์คณะสงฆ์ และให้สำนักงานเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ข้อ ๑๙ ให้มีคณะธรรมธกลาง ประกอบด้วยพระภิกษุผู้ทรงภูมิในพระธรรม จำนวนไม่เกินสิบรูป ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชมีพระบัญชาแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาในลักษณะสัทธรรมปฏิรูปเกี่ยวกับพระธรรมคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และปัญหาทางพระพุทธศาสนาเถรวาทแบบคณะสงฆ์ไทย ตามที่พระสังฆาธิการตั้งแต่เจ้าคณะภาคขึ้นไปร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาที่ปรากฏขึ้นแก่คณะธรรมธกลางและคณะธรรมธกลางเห็นว่า เป็นปัญหาสำคัญอันควรมีข้อยุติที่ต้องถือปฏิบัติโดยคณะสงฆ์

(๓) พิจารณาเรื่องอื่นตามที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย หรือคณะรัฐมนตรีถวายให้พิจารณา

คำวินิจฉัยของคณะธรรมธกลางจะมีผลใช้บังคับเมื่อมหาเถรสมาคมเห็นชอบ และได้รับพระสังฆราชานุมัติ และให้ถือปฏิบัติตามนั้นโดยเคร่งครัด

ให้เลขาธิการมหาเถรสมาคมนำคำวินิจฉัยตามวรรคสองเผยแพร่ในแถลงการณ์คณะสงฆ์ และให้สำนักงานเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ข้อ ๒๐ ในกรณีคณะวินัยธรกลางหรือคณะธรรมธกกลางพิจารณาวินิจฉัยข้อโต้แย้ง ต้องรับฟังคู่กรณีทุกฝ่ายก่อนจะมีคำวินิจฉัย และการพิจารณาคำวินิจฉัยต้องกระทำโดยพระภิกษุวินัยธรกลางหรือธรรมธกกลางทุกรูป โดยจะงดออกเสียงมิได้ พระภิกษุวินัยธรกลาง หรือธรรมธกกลางรูปใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ในกรณีที่การพิจารณาวินิจฉัยข้อโต้แย้งเรื่องใดตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้เพราะมีพระภิกษุวินัยธรกลาง หรือธรรมธกกลางรูปใดขาดหรือลาประชุม ให้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมครั้งแรก และหากการประชุมครั้งหลังยังมีการขาดหรือลาประชุมอีก ให้ถือว่าพระภิกษุวินัยธรกลางหรือธรรมธกกลางที่ขาดหรือลาประชุมนั้น เห็นพ้องด้วยกับเสียงข้างมาก

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๑ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของ อพช. กทม. อพช.จังหวัด คณะวินัยธรกลางและคณะธรรมธกกลางด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยสนับสนุนของ คพช. คณะวินัยธรกลาง และคณะธรรมธกกลาง และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนงานทางวิชาการและงานธุรการแก่ คพช. คณะวินัยธรกลาง และคณะธรรมธกกลาง

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ คพช. คณะวินัยธรกลาง และคณะธรรมธกกลาง

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ คพช. คณะวินัยธรกลาง และคณะธรรมธกกลาง มอบหมาย

ข้อ ๒๓ ให้ผู้อำนวยการติดตามการดำเนินงานและเฝ้าระวังสถานการณ์ด้านพระพุทธศาสนา และกิจการคณะสงฆ์ อย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ เพื่อบริหารสถานการณ์ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและรวดเร็ว

ข้อ ๒๔ การดำเนินการตามระเบียบนี้ ไม่กระทบกระเทือนพระราชอำนาจพระมหากษัตริย์ ผู้ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก พระอำนาจสมเด็จพระสังฆราช และอำนาจมหาเถรสมาคม

ข้อ ๒๕ การดำเนินการด้านข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการพระพุทธศาสนา และคณะสงฆ์ โดยหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คพช. อพช. กทม. และ อพช.จังหวัด ต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หลักสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานของ คพช. อพช. กทม. อพช.จังหวัด คณะวินัยรกลาง คณะธรรมรกลาง และคณะอนุกรรมการอื่นที่ คพช. แต่งตั้ง ให้เบิกจ่ายจากสำนักงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

อนุทิน ชาญวีรกูล

นายกรัฐมนตรี